

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.183/22
18.11.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

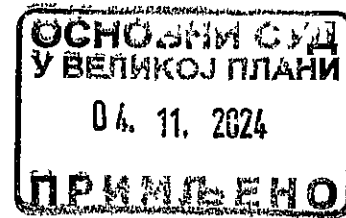
У прилогу достављамо пресуду Вишег суда у Смедереву Кж1.41/24 од 04.09.2024. ради истицања Стоилковић Предрагу из Велике Плана улица Булевар Деспота Стефана број 40 или Старо Село улица 9.Октобар бб преко интернет странице суда.

Прилог: пресуда

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж1 41/24
Датум: 04.09.2024.године
С м е д е р е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, у већу састављеном од судије Предрага Лукића председника већа, и судија Лидије Јовановске и Дејана Ђорђевића, чланова већа, са записничарем Сузаном Антал, у кривичном предмету против окривљеног Стоиљковић Предрага из Велике Планае, због кривичног дела насилничко понашање из чл. 344 став 1 КЗ, по оптужном предлогу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Кт 150/22 Кт 145/22 од 23.05.2022. године, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Кт 150/22 Кт 145/22 од 01.02.2024. године и браниоца окривеног адв. Илић Ненада из Смедеревске Паланке, изјављених против пресуде Основног суда у Великој Плани К бр. 183/22 од 18.01.2024. године, након одржане седнице већа у смислу чл. 511 став 1 у вези чл. 447 став 2 ЗКП дана 04.09.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Кт 150/22 Кт 145/22 од 01.02.2024. године и браниоца окривеног Стоиљковић Предрага из Велике Планае, адв. Илић Ненада из Смедеревске Паланке, па се пресуда Основног суда у Великој Плани К. бр. 183/22 од 18.01.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К. бр. 183/22 од 18.01.2024. године, окривљени Стоиљковић Предраг из Велике Планае оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из чл. 344 став 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од две године и осам месеци, и одређено је да се иста има извршити по правноснажности пресуде у Заводу за извршење кривичних санкција. Оштећени су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 15.000,00 динара, а оштећеном на име трошкова кривичног поступка да плати износ од 180.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Кт 150/22 Кт 145/22 од 01.02.2024. године, због одлуке о кривичној санкцији из чл. 431 став 1 тачка 4 ЗКП, са предлогом да Виши суд у Смедереву преиначи пресуду Основног суда у Великој Плани К 183/22 од 18.01.2024. године, у делу који се односи на изречену кривичну санкцију и да

окривљеног осуди на максималну казну затвора у трајању од три године коју ће окривљени издржавати у Заводу за извршење кривичних санкција.

Бранилац окривљеног адвокат Ненад Илић је такође против наведене пресуде благовремено изјавио жалбу, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Виши суд у Смедереву преиначи ожалбену пресуду К 183/22 од 18.01.2024. године Основног суда у Великој Плани и окривљеног ослободи кривичне одговорности и предложио је да буде обавештен о седници већа приликом одлучивања о жалби.

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву у свом поднеску КТЖ бр. 43/24 од 20.03.2024. године, предложио је да се усвоји жалба Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Ктп 145/22 од 01.02.2024. године, и преиначи пресуда Основног суда у Великој Плани К 183/22 од 18.01.2024. године, и то само у делу одлуке о казни тако што ће суд окривљеног осудити на казну затвора у трајању од три године, а да се жалба браниоца окривљеног адв. Ненада Илића из Смедеревске Паланке, одбије као неоснована.

Виши суд у Смедереву је у смислу чл. 511 став 1 у вези чл. 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа у присуству браниоца окривљеног адв. Ненада Илића и у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, па је након детаљног разматрања целокупних списа предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у смислу члана 451. став 1. ЗКП и по оцени жалбених навода и предлога, узимајући у обзир мишљење јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, нашао:

-жалбе су неосноване.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, Виши суд у Смедереву налази да је првостепени суд на основу изведених доказа на главном претресу у потпуности утврдио чињенично стање и на тако утврђено чињенично стање правилно је применио кривични закон, и правилно је окривљеног огласио кривим за кривично дело насилничко понашање из чл. 344 став 1 КЗ, и за такву своју одлуку дао је јасне и непротивречне разлоге које и ово веће у потпуности прихвата и на исте упућује.

Окривљени Стоиљковић Предраг у својој одбрани тврди да није извршио кривично дело за које је оптужен и суштина његове одбране се своди на то да је био у добрим односима са сада пок. Стефаном Филићем и да није имао никакав мотив да га удари, већ је њега само одгурнуо да не би учествовао у тучи и да је само покушавао да спречи ударце између Пандуревића и Стефана. Међутим, првостепени суд овакву одбрану окривљеног правилно није прихватио јер је иста у супротности са другим изведеним доказима, посебно са записником о компаративном вештачењу НЦКФ број 51/21 од 06.05.2021. године и допунским компаративним вештачењем НЦКФ број 51/21-1 од 30.07.2021. године. Наиме, из наведеног записника о компаративном вештачењу које је обављено ради упоређивања карактеристика лица особа које се појављују на снимку са лицима која као окривљени, општењени и сведоци се појављују у овом поступку. Под бројем 1.3 описан је Стефан Филић и наведено је да се на видео запису креће у средину у трећем низу. Под бројем 1.6 описан је окривљени Стоиљковић Предраг и да се креће

непосредно са десне стране Стефана Филића. Под бројем 1.7 описан је сведок Јоцић Вељко и наведено је да се креће испред Андрије Филића и то са десне стране у другом низу. Под бројем 1.8 описан је сведок Михајло Вучковић и наведено је да се креће са десне стране Митра Пандуревића и то са десне стране у првом низу. Даље се у вештачењу наводи да окривљени Предраг Стоиљковић у 04.55,30 часова гура Стефана Филића, у 04.55,39 часова задаје најмање два удараца руком у горњи део тела Стефана Филића, а у 04.55,51 час чини покрет усмерен руком у пределу главе Стефана Филића, али да се не може утврдити да ли је дошло до контакта. У датом мишљењу вештак наводи да Стоиљковић Предраг у 04.55,35-04.55,51 часова Стефану Филићу задаје више удараца руком у пределу главе.

Из наведеног записника о допунском компаративном вештачењу утврђено је да је на фотографији 20 приказан распоред особа на површини тротоара са видео записа број 2020020245400, а у налазу и мишљењу се посебно описује поступајње лица као и окривљеног Стоиљковић Предрага у вези са чим је приказана фотографија број 8 о положају окривљеног и Стефана Филића у тренутку задавања једног удараца десном руком у пределу горњег дела тела, у 04.55,39 часова, затим њихов положај у тренутку задавања једног удараца десном руком у пределу горњег дела тела у 04.55,40 часова, што је приказано на фотографији број 10, као и њихов положај у 04.55,51 час када окривљени Стоиљковић Предраг усмерава покрет леве руке ка пределу предње стране главе Стефана Филића, али се не може утврдити да ли долази до контакта руке и главе, а што је приказано на фотографији број 11. Као горњи део тела означава се глава, врат и рамена.

При оваквим писменим налазима и мишљењима о наведеним компаративним вештачењима вештак Дејан Ђирковић је остао и на главном претресу.

Првостепени суд је правилно прихватио наведена вештачења и правилно из истих закључио да се окривљени приликом кретања и након расправе која је била између Бојовић Николе и Рисимовић Милана и дешавања након тога, умешао и гурнуо сада пок. Стефана Филића који се кретао поред њега и ово одгуривање је било са две руке и Стефана Филића је са тротоара одбацио на улицу, и при томе окривљени није био ни са чим изазван, а након тога, Филић Стефану задаје још два, односно три удараца у горњи део тела, па првостепени суд правилно закључује да је оваквим својим континуираним понашањем окривљени допринео распламсавању догађаја који је завршен трагично по Филић Стефана.

Имајући у виду наведено, жалбени наводи браниоца окривљеног у којима се истиче да су нејасни разлози суда о томе којим валидним и поузданим доказима је утврђено да је окривљени извршио кривично дело за које је оптужен, да током поступка није изведен ни један доказ којим се утврђује да је окривљени повредио телесни интегритет оштећеног Филића, да изведеним доказима није утврђено дрско понашање окривљеног, да се понашање окривљеног не може сматрати ни дрским ни безобзирним, пре свега због чињенице да је окривљени са Филић Стефаном био у добрим односима и није имао ни разлога ни мотива да истог туче, да се након свађе између Николе Бојовића и Милана Рисимовића умешао Филић Стефан и због брата се потукао са Николом Бојовићем и Митром Пандуровићем а једина намера окривљеног Стоиљковић Предрага је била да након започете туче између Стефана Филића и поменутих лица помогне Стефану Филићу и да их одвоји од њих, у чему је у једном моменту и успео тако што га је рукама одгурнуо из те групе и овај измештен са тротоара где је била туча на коловоз, да ни једним изведеним доказом па ни вештачењем вештака Дејана Ђирковића није доказана намера и

умишљај окривљеног за извршење кривичног дела, без обзира на вештачењем утврђеним контакт руке окривљеног и неутврђеног дела тела Стефана Филића, да пружање руке окривљеног према Филић Стефану не доказује његову намеру и умишљај да изврши кривично дело, већ напротив, да Стефану Филићу са којим је био у добрим односима помогне и одвоји га од групе младића са којима је био у конфликту у чему је једног момента и успео јер га је одвојио од њих и са тротоара одгуро на коловоз, да првостепени суд занемарује чињеницу да је пред Вишим судом у Смедереву вођен кривични поступак поводом истог догађаја против Николе Бојовића и Митра Пандуровића због кривичног дела убиство, па стоји чињеница да Виши јавни тужилац у Смедереву након спроведене истраге није оптужио и окр. Стоиљковић Предрага већ је све време имао статус сведока, да суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције није правилно применио одредбу чл. 42 КЗ јер само декларативно наводи олакшавајуће околности и не цени правилно чињеницу да је окривљени неосуђиван и у време извршења кривичног дела имао је само 20 година, оцењени су као неосновани и без значаја за другачију одлуку овог суда.

Наиме, за постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, није потребно да дође до телесног повређивања оштећеног, али из свих изведених доказа на главном претресу произилази да је окривљени Стоиљковић Предраг активно учествовао у наведеном сукобу и радњама које је предузео, применио је насиље према оштећеном, сада пок. Филић Стефану, како је то правилно нашао и првостепени суд и при томе је његово понашање правилно окарактерисано као дрско, при чему је дошло до тежег ремећења јавног реда и мира, имајући у виду све околности конкретног случаја.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, првостепени суд је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио године живота окривљеног, време протекло од учињеног кривичног дела, држање током поступка као и то да до сада није осуђиван, а од отежавајућих околности јачину повреде заштићеног добра и степен кривице.

Имајући речено у виду, као неосновани оцењени су жалбени наводи јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, у којима се истиче да као олакшавајућу околност суд није могао да узме чињеницу да је окривљени млађе животне доби, имајући у виду степен угрожавања заштићеног добра - живота оштећеног и није могао да узме као олакшавајућу околност време протекло од учињеног кривичног дела, имајући у виду да је оптужни предлог достављен Основном суду у Великој Плани дана 24.05.2022. године, а главни претрес је заказан тек за 14.03.2023. године.

Наиме, правилно је првостепени суд као олакшавајућу околност ценио чињеницу да је окривљени у време извршења кривичног дела био млађе пунолетно лице, што се свакако мора ценити као олакшавајућа околност, и правилно је као олакшавајућу околност ценио и време протекло од учињеног кривичног дела, имајући у виду да је кривично дело извршено 02.02.2020. године, а тужилац је оптужни предлог доставио првостепеном суду тек 24.05.2022. године, па како је првостепена пресуда донета 18.01.2024. године, не може се сматрати да је дужини трајања поступка искључиво допринео суд. При томе, треба имати у виду да из списка предмета произилази да је првостепени суд подносио предлог Врховном касационом суду да се за вођење кривичног поступка против окривљеног Стоиљковић Предрага по наведеном оптужном предлогу одреди као месно надлежан Виши суд у Смедереву, имајући у виду да се пред Вишим судом у Смедереву водио поступак због истог кривичног догађаја у предмету К 47/22 против окривљених Бојовић Николе и Пандуровић Митра, обојице из Велике Плана.

Међутим, овај предлог Врховни касациони суд је својим решењем Кд 209/22 од 11.10.2022. године, одбио као неоснован.

Имајући у виду све напред наведено, Виши суд у Смедереву донео је одлуку као у изреци ове пресуде, а на основу члана 457. у вези члана 495. ЗКП.

Виши суд у Смедереву, дана 04.09.2024.године

Записничар
Сузана Антал,с.р.

